

[Klim Behnke]

SF's hr. Jes Lunde mente, at der var tale om en balanceakt, og sluttede meget klogt med at sige, at hvis der kommer yderligere ansøgninger fra Færøerne om, at Danmark skal træde til med hjælp, vil man på det tidspunkt se, om der ikke er brug for at få rettet yderligere op på reglerne. Jeg vil så annoncere over for hr. Jes Lunde, at det arbejde kan SF lige så godt gå i gang med med det samme, for det vil der komme. Det kan godt være, at det tager to eller fire måneder, inden der kommer en ny ansøgning fra Færøerne, men der kommer en ny ansøgning, for de sidste 350 mio. kr. er langt fra nok til at løse problemerne.

Så var hr. Lysholm Christensen fra Kristeligt Folkeparti inde på, at vi skulle respektere lokalstyret og ikke blande os for meget. Næh, men vi blander os jo allerede, i og med at vi sender 3 mia. kr. til disse samfund. Det er da indblanding.

Så siger hr. Breckmann, at dette bare er Fremskridtspartiets nyeste forsøg på at ødelægge det gode forhold. Fremskridtspartiet ønsker faktisk, at der er et godt forhold. Men et forhold skal være ligeværdigt og bygge på nogle færdselsregler, som alle kan acceptere, og vi kan ikke acceptere, at færdselsreglerne i øjeblikket brydes på Færøerne og i Grønland derved, at man ikke lever op til de regler, vi har her i Danmark.

Med hensyn til offentlighed i forvaltningen vil jeg sige: Hvis der virkelig var denne offentlighed i forvaltningen på Færøerne, kunne vi i Fremskridtspartiet have sparet meget telefaxtid, for vi har siden oktober oplevet, at alle fra politikere til menige borgere på Færøerne har ringet og bedt os om at fremskaffe oplysninger. Selv den aftale, der blev indgået 1. februar, var vi nødt til at telefaxe til de færøske politikere, for den havde de ikke mulighed for at få udleveret på Færøerne. Hvis det er de forhold, der hersker deroppe, er vi ikke imponeret af den offentlighed, der er til stede.

Det blev nævnt, at der skulle være nogle fejl i beregningerne. Vi har refereret fra Rigsrevisionens rapport, og hvis der er nogle fejl, må de tilskrives Rigsrevisionen. Vi har indtil videre valgt at stole på Rigsrevisionen.

Til allersidst vil jeg sige, at hensigten med dette forslag har ikke været at genere den menige færøske eller grønlandske befolkning. Vi ønsker faktisk at hjælpe både grønlændere og

færinger til, at de får et samfund, der er bedre at leve i. Så kan man selvfølgelig sige, som hr. Breckmann siger: Vi vil ikke have sådan en registerstat. Nej, men hvis man ønsker at modtage offentlig hjælp, og hvis man ønsker, at naboskatteyderen skal betale for ens aftensmad, må det mindste være, at man giver fulde oplysninger om, hvad man har stående på sin bankkonto, så man ikke får de eksempler, som Rigsrevisionen har kunnet opremse, på folk, der havde store formuer, samtidig med at de fik udbetalt bistand. For den, der begår det moralske brud, er den, der spiser aftensmad på nabovens regning. Og det er det, der sker i øjeblikket både på Færøerne og i Grønland.

Breckmann (KF):

Forslagsstilleren ønsker identiske regler for udbetaling af offentlige midler, og jeg har mærket mig, at forslagsstilleren undlader at bede om at få identiske udbetalinger eller identiske bevillinger for de tre dele af riget. Og det forstår jeg meget godt, for Færøerne er langt billigere end Danmark, hvad angår sociale udgifter.

Til trods for, at dyre og uegnede danske normer og institutionelle krav ofte er blevet sænket ned over hovedet på os lige siden 1958, vil jeg understrege, at kun 31 pct. af Lagtingets finanslov inklusive statsstøtten går til social bistand sammenlignet med hele 46 pct. af Folketingets budget. Delt ud på hver enkelt færøsk borger koster det færøske socialvæsen kun 15.000 kr. pr. næse sammenlignet med 32.000 kr. pr. dansk statsborger. Så jeg forstår meget godt, at man undlader at ønske lignende udbetalinger på Færøerne, og derfor synes jeg, at Fremskridtspartiet og Folketingets andre partier burde værdsætte, at vi trods alt har et meget billigt offentligt system på Færøerne, selv om det nu er blevet for dyrt til, at vi selv kan klare at betale for overflødigheden.

Desværre har den blæst, der opstod omkring Færøerne i oktober måned, og som nu gentages her sidst i januar og først i februar måned, medført, at Færøernes kreditværdighed er sat fuldstændig over styr, og det har skabt en meget større håbløshed på Færøerne, end vi ellers ville have oplevet. F.eks. har arbejdsløsheden fra 1990 bevæget sig fra nul procent til over 20 pct., og den forøges med 1 pct. pr. måned. Vi har ikke råd til at købe vores egne fisk længere